

gen er ordnet i § 2 med Hensyn til Afgjørelsen af Spørgsmaal af en særegen Natur, og dert er jeg ogsaa fuldstændig enig med ham, men idet han udtalte denne Samstemning, yttrede han tillige, at han dog ikke var istand til at indse, at der virkelig var særegne Grunde forhaanden til at tage Afgjørelsen af de Spørgsmaal, hvorom § 2 handler, fra de almindelige Domstole. Der kan vist Ingen mere end jeg, og det vil Enhver finde naturligt, være gennemtrængt af den Overbevisning, at vore almindelige Domstole i alle Retninger ere saa vel skikkede til at afgjøre de Spørgsmaal, som forelægges dem, at man skal være særdeles ængstelig ved at drage Noget bort fra disse Domstoles Omraade, men jeg kan dog ikke tilbageholde en Bemærkning, som gaaer imod den, der blev fremsat af den ærede Rigsdagsmand, og jeg vil benytte Leiligheden til at forstyre ham om, at Grunden til, at jeg nærer denne Anskuelse, ikke staaer i Forbindelse med nogen Erfaring, jeg har gjort som tidligere Justitsminister, eller med noget Hensyn til, hvad der kunde knytte sig til en Ministers Stilling. Det, som giver mig den Overbevisning, at der er vægtige Grunde, der tale imod at lade Spørgsmaal om „Misligheder“, saaledes som det hedder i de gjældende Pensionslove, eller som det nu er udtrykt i det foreliggende Lovforslag: „Forsømmelighed i Embedsgjerningen eller andet utilbørligt Forhold i eller udenfor Embedsførelsen; som findes at maatte svække den for hans Embedsstilling nødvendige Agtelse og Tillid“, afgjøre ved Domstolene, er, at disse Forhold ere af en særegen Bessaffenhed. Man misstjender paa ingen Maade den hele Betydning af Domstolenes Dygtighed, Samvittighedsfuldhed og af Alt det, som er fornødent for, at Borgerne med Tillid kunne støtte sig til Domstolene, fordi man vil unddrage dem denne Afgjørelse, men det ligger i Noget, der er eiendommeligt for de Forhold, hvorom der her er Tale. Det er netop for at bruge det nu benyttede Udtryk: Misligheder, der gjør, at de almindelige Domstole turde være mindre vel skikkede til i det Hele at afgjøre, om der fra Embedsænders Side er blevet udvist et Forhold, der maa betragtes som en saadan Mislighed, at Bestemmelserne i §§ 6 og 8 i de nu gjældende Pensionslove, og altsaa § 2 i det her foreliggende Lovforslag, maatte komme til Anvendelse. Jeg behøver ikke at gjøre opmærksom paa, at enten man i Loven har Udtrykket: Misligheder, eller man har det, som Lovforslaget nu udtaler ved Siden af, nemlig Forsømmelighed i Embedsgjerningen eller andet utilbørligt Forhold i eller udenfor Embedsførelsen, der kan have den Virkning at svække Agtelsen og Tilliden, vil Forholdet bevæge sig paa et Gebet, som efter hele Domstolenes Stilling og navnlig den Uddannelse, hele den Erfaringskreds, hvortil deres Virksomhed er knyttet, gjør, at de i det Hele taget kunne komme til ikke klart at opfatte Betydningen af den Mislighed eller det utilbørlige Forhold, hvorom Taler er. Det vilde være let at bevise eller forudsige, at Omfanget og Bessaffenheden af de Misligheder eller af det utilbørlige Forhold, der maatte komme i Betragtning, kan være saaledes modificeret, at det kan fremtræde som saa mange i sig selv kun lidet aabenbare, ifkun lidet betydende Fakta, men som sammenknyttede i deres Helhed dog for den, der har et klart Blik for, hvad Administrationen i Borgernes Tare og i Retning af Embedernes rigtige Besørgelse maa kræve, ville være at opfatte saaledes, at Regjeringen maa være overbevist om, at det ikke gaaer an, at denne Mand vedbliver at være i Embedet, og det er Hensyn, som Domstolene efter min Mening ikke sjældent ville være ude af Stand til rigtigt at bedømme. Jeg skal fremdrage et Forhold, som maasse vil kunne gjøre det klart for det høie Thing, at hvad jeg her har anført, ikke er uden Grund. Jeg vil tage Kasseanordningen af 8de Juli 1840, som i flere Paragrafer omtaler Forholdene med Hensyn til en Kasse- og Regnskabsbetjent, Forhold, der i selv ikke kunne betragtes som Noget, der i nogen synderlig Grad er misligt, nemlig naar man tager Ordet misligt her som Noget, der gaaer ind paa Grændsen af det, der kunde regnes som en Forbrydelse eller er beslægtet dermed. Jeg vil tage den Paragraf, som omtaler, hvad der staaer i Forbindelse med Forbudet imod at modtage Indbetalinger for den Tid, da disse